

ਕਿਸੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਚੋਣਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੀ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਮੁੜ ਚੋਣ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬੇੜ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਫਖਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 101

195
Nov., 24
ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III) ਸੈਕਸ਼ਨ 16, 22,—ਸਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੁੜ-ਮੁੜ-ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਮਿਸਾਲ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਦੋਂ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ। ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ

ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੰਗਦਾ ਹੈ- ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਲਿਖਣਾ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਐਲ) (ਈ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਜਯਾ ਰਾਗਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (1), ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਰਾਮ (2), ਨਕੁਡਾ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਐਮਐਫਡੀਏ ਐਸ. ਜੈਰਾਂਤੇ (3), ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਲਾਲ (4), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ 26 ਮਾਰਚ 1953 ਦੀ ਆਪਣੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2003-ਸੀਸੀ-54/6890, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ। ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕਾਦੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਚ. ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ

ਐਸ. ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਪੀਟੀ-ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਦੀਆਂ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ.

ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਕਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 29 ਜੂਨ 1953 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਾਦੀਆਂ ਦੀ ਮੁਨੀਪਾਲ ਕਮੇਟੀ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸ. ਭਾਈ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 250-15-400। ਉਥੇ ਏ

- (1) ILR 7 ਮੈਡ. 466
- (2) ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸਸੀ 157
- (3) 1951 ਏਸੀ 66
- (4) ILR 194« ਸਾਰੇ. 91

*Labh Singh
Fakhar
v.
The State of
Punjab
Kapur, J.* ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ 9 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਾ. ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਚੋਣ 26 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ 4 ਸਤੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ 5 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਨੌਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਬਟਾਲਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ 9 ਸਤੰਬਰ 1953 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 10 ਸਤੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਬਟਾਲਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਤੋਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਬੰਡਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਹਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੇਟੀਐੱਮ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਖੋਹ ਲਏ ਹਨ। 50. ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 18 ਮਾਰਚ 1953 ਦੁਆਰਾ -

ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਝਗੜਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਚੂਨੀ ਲਾਲ) ਤੋਂ ਬਸਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ ਬਸਤਾ ਵਿਚ ਸੀ
, ਇਸ ਲਈ ਚੁੰਨੀ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤੀ
ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ
ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇਗੀ ।

* * * ਉੱਥੇ

ਇਕੱਲੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ

ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 253, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, *, ਜੇ*' ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। * * * » ' ਰਾਜ ਦੀ

ਪੰਜਾਬ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬਤੌਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨਿਰਪੱਖ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਮਤੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਈ।

14 ਸਤੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕਲ ਬਾਡੀਜ਼ ਇੰਚਾਰਜ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰਜ ਨਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਨੇ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ "ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ" ਅਤੇ 16 ਸਤੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਾੜੇ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

28 ਦਸੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਈ) ਅਧੀਨ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 22, ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰ ਸਨ-

1. ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਝੂਠਾ ਯਾਤਰਾ ਭੱਤਾ ਵਸੂਲਿਆ ਹੈ। 25-6-0 ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ

ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ
ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ।

Labh Singh
Fakhar
v.
The State of
Punjab
Kapur, J.

2. ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕਾਦੀਆਂ ਦੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, 9 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਨਸ਼ੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਖਾਸ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ।

3. ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੈਕਟਰੀ ਟੈਰੀ ਤੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਂਡ ਮਨਿਸਟਰੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓ ਰੈਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਈ 1953 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਈ 1953 ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ 9 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 7 ਗੈਰ-ਕਾਂਗਰਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਕਾਂਗਰਸੀ ਸਨ, ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਮੰਤਰੀ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ (ਵਾਰਡ

ਨੰ: 8) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜਾ ਸੀ ਪਰ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ

ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ, ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਖਰ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ

|

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰ 'ਜੇ-ਬਾਜਵਾ' ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖਰਾਬ ਖੂਨ ਹੈ"।

ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਨੂੰ "ਅਪਮਾਨਿਤ" ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ "ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ" ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਆਰ. ਮਾਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਹਨ, ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਜਵਾ ਜਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੰਧੂ ਜਾਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਗਜ਼ਟਿਡ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ

ਹੈ-

“16. ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ।— (1) ਦ

Labh Singh
Fakhar
v.
The State of
Punjab
Kapur, J.

ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ , ਕਮੇਟੀ ਦੇ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

* * * *
* * * *

(e) ਜੇਕਰ, ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ
ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ
ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ
ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

* * * *
* * * *

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ
ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ
ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ
ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ , ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਸਾਬਕਾ ਪੈਦੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
।"

ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ
ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ■ ਬਦਨਾਮੀਆਦਿ
ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਇਰਾਦਾ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿਜਯਾ ਰਾਗਵੇ ਬਨਾਮ ਦ ਸੇਕਰੇਟ ਟੈਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ , ਜਿੱਥੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਵਰਨਰ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

*Labh Singu
Fakhar
v.
The State of
Punjab
Kapur, J.*

ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪੰਨਾ 471 'ਤੇ ਕੇਰਨਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗਵਰ ਜਾਂ ਨਾਰ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਦੁਰਾਚਾਰ ਲਈ' ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗਵਰਨਰ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜੱਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਾਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ 1871 ਦੇ ਐਕਟ III ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ- - ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਗਵਰਨਰ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਗਵਰਨਰ -ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮੁੜ-ਚਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਜਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ।"

ਇਹ ਕੇਸ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(1) ILR 7 ਮੈਡ. 466

Labh Singh
Fakhar
v.
The State of
Punjab

Kapur, J.

ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਬੰਬੇ ਦੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਰਾਮ (1) ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੁਝ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਲਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ.

—

ਨਕੁੰਡਾ ਏਯੂ ਬਨਾਮ ਐਮਐਫ ਡੀ ਐਸ ਜੈਰਤਨੇ (2) ਵਿੱਚ , "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ***" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਰਡ ਰੈਂਡਕਲਿਫ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਕੀ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਜਬ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਦਮ ਹੈ ਕਿ

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ । ”

(1) ਏਆਈਆਰ 1851 ਐਸਸੀ 157

(2) 1951 ਏਸੀ 66

. ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਰਾਏ ਲਾਲ (1) ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਜੱਜ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਰਾਇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਜੱਜ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮਲਿਕ, ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ, ਪੰਨਾ 99 'ਤੇ ਕਿਹਾ-

*Labh Singh
Fakhar
v.
The State of
Punjab
Kapur, J.*

“ਪ੍ਰੇਵਿੰਸੀਅਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ - ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀਆਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਧਾਰਾ 16(1) (ਈ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੁਖਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਦਨਾਮ ਹੈ।

ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲਹਿਰੀ ਦਾ ਕੇਸ (2) ਦੇਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਐਨ.ਐਨ. ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ"।

iZT94m9i'^' -----

Labh Singh
Fakhar
v.
The State of
Punjab
Kapur, J.

ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਐਕਟ ਹੀ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਇਹ, ਜੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਫਿਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਪਰ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਾਲਾ ਫਿਡਜ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਕੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 163 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਕਾਉਂਸਲ ਫੀਸ 200 ਰੁਪਏ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

195

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

Nov., 24th

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਬਾਲਮ ਉਰਫ਼ ਬਾਲਮੁਕੰਦ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1953 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 145 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਵਰਕਮੈਨਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1923 ਦਾ VIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 30—ਪਾਰਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ—ਕੈਸਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ—ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕ ਵਾਰ-ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ।

ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5—ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—“ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ”—ਵਰਕਮੈਨਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1923 ਦਾ VIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3—ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਕੇਤ - ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ - ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ - ਧਾਰਾ 30 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - * ਦੀ ਹੱਦ - "ਰੁਜ਼ਗਾਰ" - ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ .

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Deepak Kataria, Translator.